

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/344/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208696
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8817208696.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: L. N., B.. XX.XX.XXXX, X. C. XXX/XX, XXX XX J.É. W., zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom AK ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: VÚB leasing, a.s., IČO: 31 318 045, so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, zast.: Beňo & partners, AK, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 22.11.2017 voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.740,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.740,35 eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania.

2. Rozsudkom, č. k. 3Csp/344/2017 - 112 zo dňa 17.05.2019, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.740,35 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.470,35 eur od 05.05.2018 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne. Žalovaný v odvolaní namieta uplynutie premlčacej doby. Uviedol, že prvá odborná právna analýza zmluvy, ktorá je predmetom sporu bola vykonaná najneskôr v roku 2013. Druhá právna analýza najneskôr v roku 2014. Od roku 2013 žalobca vedie so žalovaným nepretržite súdne spory ohľadom jednej a tej istej zmluvy. Napriek tomu, žalobca v tomto konaní tvrdí, že o bezúročnosti zmluvy sa dozvedel až po porade so združením na ochranu spotrebiteľov „v máji 2016“ a preto jeho nárok nie je subjektívne premlčaný. Od roku 2013 je kontinuálne zastúpený právnym zástupcom a spotrebiteľským združením, má relevanciu jeho obrana, že „o tomto konkrétnom práve sa predtým s nikým neradil“. Podľa žalovaného nárok žalobcu na vydanie toho, čo zaplatil nad istinu úveru sa premlčal najneskôr X.XX.XXXX, teda dva roky po tom, čo žalobca zaplatil poslednú splátku v sume 200,- eur. Žalovaný poukázal na výpis splátok nachádzajúci sa v spise. V skutočnosti sa tento nárok premlčal ešte skôr.

Všetky platby nad istinu úveru sa od okamihu ich zaplataenia premlčujú samostatne v 2 ročnej lehote. Žalobca o tých platbách vedel v deň ich zaplataenia, neposielal ich omylom. Ak by sa aj bral do úvahy dlhodobý názor Krajského súdu v Prešove o začatí premlčania „od porady“, tak v tomto prípade by sa premlčanie muselo odvíjať od prevzatia právneho zastúpenia v prvom spore v konaní sp. zn. 9C/69/2013 a to najneskôr odo dňa podania žaloby. Je v tomto zmysle úplne jedno, že žaloba sa týkala inej časti zmluvy. Týkala sa tej istej zmluvy a bolo vecou právneho zástupcu, aby spotrebiteľovi analyzoval všetky prípadné nároky z tohto jediného právneho vzťahu. Žalovaný nárok je teda premlčaný v subjektívnej lehote aj v prípade výkladu presadzovaného odvolacím súdom. Argument o „tretej porade“ vo veci tej istej zmluvy je neudržateľný. Takto by sa spotrebiteľ mohol súdiť kvôli jednej zmluve donekonečna, vyberajúc si vždy inú jej časť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preto uznesením, č. k. 8Co/103/2019 - 163 zo dňa 29.06.2020, zrušil rozsudok a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje žalobou v tomto konaní. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude ustáliť moment začatia plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby u žalobcu a následne svoje rozhodnutie náležite odôvodniť s odkazom na konkrétne skutkové okolnosti.

5. Súd sa preto opätovne oboznámil so žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.11.2017, ako aj dôkazmi, ktoré k žalobe pripojil žalobca, a to: Zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver pomocou internetovej kalkulačky, potvrdenia o platbách za rok XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, Prehlásenie združenia, Súhlas so spracúvaním osobných údajov, Plnú moc na zastupovanie žalobcu v konaní. Ďalej sa oboznámil s písomnými vyjadreniami právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, ako aj ich prednesmi na pojednávaniach.

6. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Predmetom zmluvy bolo financovanie kúpy motorového vozidla v hodnote 279.000,- Sk (9.261,10 eur). Pri kúpe tovaru zaplatil akontáciu 100.440,- Sk (3.334 eur). Žalovaný mu teda poskytol úver vo výške 178.560,- Sk (5.927,11 eur), s mesačnou splátkou 5.909,- Sk (196,14 eur), ročnou úrokovou sadzbou 23,36% a počtom splátok 72. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2/ zákona č. 251/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona); výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona; RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona. Zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 31,89%. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 40,61%. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuviedenie RPMN. Navyše žalobca poukazuje na to, že tak dôležitý údaj, ako je RPMN, je v zmluve uvedený menším písmom, než ostatné parametre zmluvy, čo považuje za nekalú obchodnú prax zo strany žalovaného. Zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), i), j) zákona, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezodôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami vo výške 9.667,46 eur a výškou úveru 5.927,11, teda 3.740,35 eur. O skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedel od Združenia Brániť sa oplatiť - BSO, v mesiaci máj 2016. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, súdy opakovane posúdili konanie

dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/72/2014 zo dňa 19.03.2015). Žalovaný podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov neohraničenému okruhu fyzických osôb, a znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej viere (uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 6M Cdo/9/2012 zo dňa 16.01.2013).

7. Zo Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom ako klientom. Predávajúcim bol v zmysle tejto zmluvy H. H. H., H..U., ktorý vystupoval v zmysle zmluvy aj ako sprostredkovateľ. Predmetom financovania bol G. I. X.X J. H. U. Š. Q.: L. XXX X., rok výroby XXXX. Dohodnutá kúpna cena predmetu financovania bola vo výške 279.000,- Sk (9.261,10 eur). Výška splátky dohodnutá v zmluve bola 5.909,- Sk (196,14 eur), splatná vždy 4.dňa v mesiaci. Manipulačný poplatok vo výške 1.190,- Sk (39,50 eur). Počet splátok 72. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň XX.XX.XXXX. Poskytnutá výška úveru bola 178.560,- Sk (5.927,11 eur). Ročná úroková sadzba bola v zmysle zmluvy dohodnutá vo výške 23,36 %.

8. V zmysle Zmluvy za účelom zabezpečenia riadneho splnenia povinnosti klienta sa zmluvné strany dohodli na zriadení záložného práva k predmetu financovania v zmysle ust. § 151 Občianskeho zákonníka. Predmetom zmluvy o zabezpečení je zriadenie záložného práva na zabezpečenie zaplatenia pôžičky, príslušenstva, poplatkov, pokút, sankčných úrokov a ďalších pohľadávok prináležiacich spoločnosti z pôžičky poskytnutej klientovi. Najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka spoločnosti zabezpečuje je 178.560,- Sk (5.927,11 eur).

9. Z Formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo okrem toho, čo je uvedené v Zmluve, výška RPMN vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom, priemerná RPMN pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru uvedená nebola. Podľa tohto formulára, poplatok za preverenie bez uvedenia výšky, predstavoval náklady nezahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 21.05.2018 uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Zastáva názor, že Zmluva a zmluva o zabezpečení č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Zmluva“) obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a v žiadnom prípade ju nemožno považovať za neplatnú. Vo vzťahu k námietke, že Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie a konečnú splatnosť; udáva žalovaný nasledovné: Žalovaný má za to, že v Zmluve o pôžičke je v článku Spôsob financovania uvedená výška splátky - 5.909 Sk ako aj počet splátok 72, ako aj termíny splátok 4. dňa v mesiaci, dátum prvej splátky XX.XX.XXXX. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Ide o logické vyústenie vyššie uvedených údajov. Podľa žalovaného bola konečná splatnosť určená zrozumiteľne a určito. Okrem toho žalovaný poukazuje na to, že zákon nepredpisuje formu, ako má byť uvedená konečná splatnosť. Žalovaný má za to, že vyššie uvedeným si splnil svoju povinnosť, a to uvedenie termínu konečnej splatnosti. Žalovaný má za to, že v Zmluve je uvedený údaj požadovaný ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu Zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky a poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Ak sa totiž jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. To znamená, že v prípade, ak splátkou sa uhrádza aj istina aj úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. Žalovaný ďalej poukazuje, že aj Zmluva obsahuje výšku splátky, termín splatnosti, ako aj počet splátok. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia dôvodiac tým, že pôžička poskytnutá na základe Zmluvy má byť podľa jeho názoru bezúročná a bez poplatkov a teda od žalovaného sa domáha vydania prijatého plnenia nad rámec požičanej istiny. Žalovaný však predovšetkým poukazuje na dôvody vyššie popísané a na skutočnosť, že predmetná pôžička má všetky zákonné náležitosti a nie je daný dôvod na to, aby bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Ak by však súd dospel k záveru o dôvodoch pre posúdenie úveru ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaný vznáša námietku premlčania v zmysle § 107 Občianskeho

zákonníka vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 107 ods. 1 Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca sa podanou žalobou domáha práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia splátok úveru zo Zmlúv o pôžičke, ktoré obsahovali aj úrok, pričom sa domnieva, že žalovaný nemá nárok na úroky z dôvodu, že Zmluvy o pôžičke sa majú považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu § 103 OZ sa každá splátka spotrebiteľského úveru považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa v zmysle § 103 OZ samostatne premlčuje odo dňa zročnosti jednotlivej (každej) splátky samostatne. Žalobca uhradil poslednú splátku úveru v roku 2012, žaloba bola na súd podaná dňa 22.1.2017. Splátky úveru sú teda premlčané tak v subjektívnej ako aj objektívnej lehote. Ohľadne dĺžky trvania premlčacej doby žalovaný dáva do pozornosti súdu Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.1.2018, sp.zn. 3Cdo/169/2017, ktorým súd potvrdil, že aj v spotrebiteľských veciach sa začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty viaže na vedomosť o skutkových okolnostiach, teda nie právnych, a teda kedy sa spotrebiteľ, v našom prípade žalobca dozvedel ako možno jeho nárok právne kvalifikovať, ale rozhodujúca je tá skutočnosť, že sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podstatné je, kedy žalobca získal znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Podľa Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, podľa ktorého: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Odvolací súd poznamená, že toto rozhodnutie citovala aj žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu, citovala však len úvodnú časť rozhodnutia, necitovala poslednú vetu, ktorá je pre posúdenie a vysvetlenie otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty významná. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/255/2017-136 zo dňa 28.12.2017 je pre posúdenie momentu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podstatná znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie dovodiť (na základe ktorých možno podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia), nie znalosť právnej kvalifikácie. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je tak objektivizovaný vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie. Iba takto chápaný začiatok plynutia premlčacej lehoty možno dokazovať. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 vzhľadom na totožnú právnu úpravu §107 Občianskeho zákonníka aplikovaného v danej veci, podľa ktorého: „Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 odst. 1 ObčZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.“ Najvyšší súd ČR ďalej v rozsudku sp. zn. 28 Cdo 3166/2009, dospel k záveru: „Pro počátek běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby pro vydání plnění z bezdůvodného obohacení je rozhodný den, kdy se oprávněný skutečně dozví o tom, že došlo na jeho úkor k získání bezdůvodného obohacení a kdo je získal. Vyžaduje se skutečná (prokázaná) vědomost oprávněného a tedy nepostačuje, že měl možnost se potřebné skutečnosti dovědět i dřívě. Touto vědomostí přitom ustanovení § 107 odst. 1 obč. zák. nemíní znalost právní kvalifikace, nýbrž skutkových okolností, z nichž lze odpovědnost za bezdůvodné obohacení dovodit (obdobne napr. rozhodnutí Nejvyššieho súdu ze dne 29.03.2007, sp. zn. 33 Odo 528/2006, ze dne 27.03.2007, sp. zn. 33 Odo 306/2005). Ďalej žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/685/2011, v ktorom sa uvádza, že „Pokud tak žalobkyne z důvodu právní neznalosti neučinila a svého práva se začala domáhat až po té, co byla na právní stránku věci upozorněna kontrolním závěrem NKÚ, nemůže to mít vliv na její presumovanou vědomost (v souladu se zásadou neznalost zákona neomlouvá) a tedy ani na počátek běhu subjektivní lhůty ve smyslu § 107 ods. 1 Obč. zák.“. Skutkovou okolnosťou, od ktorej sa odvíja plynutie subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia je zaplatenie splátok úveru žalovanému. Už vtedy žalobca vedel o osobe, ktorá sa na jeho úkor údajne bezdôvodne obohatila, teda, že žalovaný mu poskytol finančné prostriedky na základe, podľa názoru žalobcu, bezúročného

úveru. Tiež mal k dispozícii údaje o skutočnostiach rozhodujúcich pre vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia. Žalovaný dáva do pozornosti súdu tiež tú skutočnosť, že žalobca v žalobe uvádza, že sa o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel od Združenia Brániť sa oplatí - BSO v máji 2016, pričom žalobca je zastúpený tým istým právnym zástupcom už minimálne od roku 2013. Ide teda o účelové tvrdenie žalobcu nakoľko Zmluvou, ktorá je predmetom tohto konania sa jeho právny zástupca zaoberal už v roku 2013 a dňa 13.02.2013 podal na Okresný súd Vranov nad Topľou žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že rozhodcovská doložka v Zmluve č. XXXXXXXXXX, teda tej istej zmluve, ktorá je predmetom prebiehajúceho konania je neplatná. Na základe uvedeného je zrejmé, že údajný nárok žalobcu je premlčaný tak v objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej lehote.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 11.07.2018 uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Takisto potvrdzujeme tú skutočnosť, že sme obdržali písomné vyjadrenie k žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 21.05.2018 spolu aj s prílohami z čl. 43. K tomuto písomnému vyjadreniu zástupcu žalovaného zo dňa 21.05.2018 uvádza, že námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v tomto písomnom vyjadrení zo dňa 21.05.2018 je nedôvodná. Rozhodovacia prax sa s argumentmi žalovaného vypořádala už v minulosti. Paradoxne rozhodnutia Najvyššieho súdu, či už Najvyššieho súdu SR alebo Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré cituje žalovaný vo svojom vyjadrení, sú v prospech v tvrdení žalobcu. Tieto rozhodnutia, ktoré predložil zástupca žalovaného spolu s vyjadrením zo dňa 21.05.2018 hovoria o tom, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť od momentu, kedy sa žalobca preukázateľne dozvie o tom, že veriteľ sa na jeho úkor obohatil. Nemožno stotožňovať vykonané platby s vedomosťou bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca ako bežný spotrebiteľ úveroval veriteľovi - žalovanému spotrebiteľské úvery. Žalobca veril tomu, že veriteľ bude dodržiavať všetky zákonné povinnosti, ktoré mu zo zákona vyplývajú. Skutočnosť o tom, že žalobca sa dozvedel, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, sa žalobca dozvedel až od združenia Brániť sa oplatí v mesiaci máj 2016, kedy žalobca predložil združeniu Brániť sa oplatí všetky potrebné podklady súvisiace s týmto prípadom. Až vtedy uvedené združenie Brániť sa oplatí prvýkrát mohlo posúdiť či ide o bezdôvodné obohatenie. Ani skutočnosť, že totožný právny zástupca žalobcu, ktorý zastupoval žalobca v konaní v roku 2013 o zrušení rozhodcovského rozsudku, resp. o neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepreukazuje, že žalobca v tom čase vedel o bezdôvodnom obohatení, resp. či sa táto problematika medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom preberala. Predmetom konania v roku 2013 bola neplatnosť rozhodcovskej doložky. Nebolo v roku 2013 posudzované, či ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Pokiaľ sa týka splynutia subjektívnej premlčacej doby, od oboznámenia združenia spotrebiteľa so vznikom bezdôvodného obohatenia je potrebné v danej právnej veci aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu. Súdu krátkou cestou predkladám rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/243/2016 z 02.02.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/155/2016 z 27.02.2017. Obidve rozhodnutia boli vydané vo vzťahu k spoločnosti Consumer - žalovaného.

12. Podľa právneho zástupcu žalovaného, uvedené na pojednávaní dňa 11.07.2018, okrem toho, čo je uvedené v tomto písomnom vyjadrení, je podľa ich názoru zmluva uzavretá so žalobcom obsahuje všetky náležitosti, ktoré sú obligatórne dané, zotrávajú na námietke premlčania, poukazujú na rozhodnutia Najvyššieho súdu, ktoré doložili ako dôkaz spolu s písomným vyjadrením. Majú za to, že žalobca sa o tom, že žalovaný sa na jeho úkor údajne bezdôvodne obohatil, zistil najneskôr v roku 2013, keďže zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania si nechal posúdiť právnym zástupcom, ktorý ho zastupuje v tomto konaní, o čom predložili dôkaz rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 9C/69/2013. Preto z uvedených dôvodov majú za to, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu nedôvodná a žiadajú ju zamietnuť. Uplatňujú si aj náhradu trov konania.

13. Dňa 04.01.2019, vydal súd uznesenie, č. k. 3Csp/344/2017 - 95, o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom doterajšieho žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., a to novým žalovaným VÚB leasing, a.s.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2019.

14. Na pojednávaní dňa 20.03.2019 právny zástupca žalovaného uviedol, že má za to, že ohľadom začatia splynutia subjektívnej premlčacej lehoty existujú na Slovensku dva názory vo vzťahu ku konkrétne prejednávanej veci. Jeden z tých názorov vyslovil Najvyšší súd v rozhodnutí, ktoré už citovali a tento názor spočíva v presvedčení, že začiatok subjektívnej premlčacej lehoty neplynie od vtedy, od kedy sa žalobca skutočne dozvedel o tom, že mu vznikla škoda, resp. bezdôvodné obohatenie, ale odkedy sa o tom prvýkrát dozvedieť mohol. To znamená, Najvyšší súd niekoľkokrát judikoval, že nie je vecou žalobcu,

aby si zvolil ľubovoľný deň porady s právny zástupcom, od ktorého potom odvíja začiatok premlčacej lehoty a naopak, že žalobca má vynaložiť všetko úsilie na to, aby mohol svoju zmluvu analyzovať a aby sa mohol o prípadnom bezdôvodnom obohatení dozvedieť čo najskôr. V tomto smere Najvyšší súd odsúdil prax spotrebiteľských združení, ktoré zachraňujú uplynutie premlčacej lehoty tým, že vystavia klientovi potvrdenie o tom, kedy sa skutočne dozvedel o tom, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie. Potom je tu druhá názorová línia, ktorú zastáva Krajský súd v Prešove, ktorý je odvolacím súdom aj v tomto konaní, kde Krajský súd akceptuje túto prax spotrebiteľských združení a tvrdí, že spotrebiteľ ako osoba, ktorá nemá dostatok právnych vedomostí, sa o tom, že zmluva je bezúročná a teda že vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia, dozvie až vtedy, keď sa poradí s právny zástupcom alebo inou kvalifikovanou osobou a z tohto pohľadu je úplne jedno, kedy tak učiní. V danom prípade je evidentné, že ide o zneužitie práve tohto výkladu práva vykonaného odvolacím súdom v Prešove. Je evidentné, že ak by sme aj pripustili tento prísnejší výklad začatia plynutia premlčacej lehoty, v danom prípade je nevyhnutné premlčanie konštatovať. Nie je možné pripustiť verziu, s ktorou jednoznačne drzo prichádza žalobca na pojednávanie, ktorý už pred týmto konaním mal preukázateľné dva súdne konania ohľadom tej istej zmluvy a dnes sa odvažuje pred súdom tvrdiť, že ani v prípade prvého konania, ani v prípade druhého konania sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení nedozvedel a dozvedel sa o ňom až pri začatí tretieho konania v r. 2016. Zdôrazňujú, že žalobca bol celý čas zastúpený kvalifikovanými právny zástupcami, ktorí zmluvu videli, urobili mu z nej právnu analýzu a vyvodili z nej dve žaloby, v ktorých, opätovne zdôrazňujeme, podčiarkujeme, bol žalobca v oboch prípadoch v plnom rozsahu úspešný. Nie je jednoducho udržateľné tvrdenie žalobcu, že napriek týmto dvom predchádzajúcim analýzám vykonaným kvalifikovanými právny zástupcami sa nedozvedel o tom, že mu vzniká prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale dozvedel sa o ňom až v r. 2016. Pokiaľ by tak skutočne bolo, bolo by to na ťarchu kvality právneho poradenstva, ktoré žalobca dostal predtým a zakladalo by to prípadný vzťah zodpovednosti jeho predchádzajúcich právnych zástupcov k nemu. V žiadnom prípade však nemôže touto okolnosťou samou o sebe konvalidovať uplynutie premlčacej lehoty, ktorá v danom prípade uplynula najneskôr v r. 2015, to znamená po tom, čo jeho právne zastúpenie a čo analýzu zmluvy vykonal prvý kvalifikovaný právny zástupca. Máme za to, že aj napriek pomerne širokej podpore, ktorá sa spotrebiteľom v oblasti všeobecných súdov dostáva, nie je možné dospieť do polohy, kedy táto ochrana sa zmení na opačný extrém, kde dochádza k šikanóznemu zneužívaniu tejto súdnej ochrany. Poslednú splátku vo vzťahu k tej istej zmluve žalobca zaplatil v r. 2012. Je dnes r. 2019, žaloba bola podaná v r. 2017. Právna analýza prvá bola vykonaná v r. 2013. Jednoducho nie je možné, aby po uplynutí tak dlhého času poskytol súd žalobcovi už po tretíkrát právnu ochranu a opäť mu priznal nárok, ktorý je už dávno premlčaný. V tomto prípade máme za to, že ani spotrebiteľ nie je zásady právo patrí bdelym a máme za to, že subjektívna doba dvoch rokov je dostatočná na to, aby žalobca v pozícii spotrebiteľa získal právnu pomoc, ktorá mu umožní zmluvu analyzovať a prípadne z nej vyvodíť a zažalovať oprávnené nároky. Na základe uvedeného máme za to, že je dôvod žalobu zamietnuť a priznať nám náhradu trov konania. Ich obrana spočíva v premlčaní nároku žalobcu, ktoré premlčanie sme vzniesli a momentálne neviem zaujať stanovisko, či istina, resp. suma 9.667,46,- eur bola žalobcom právny predchodcovi uhradená. Má k dispozícii prehľad splátok, momentálne však je potrebné to prejsť a nevie k tomu zaujať stanovisko ohľadom tejto sumy. Podľa informácií žalobca L. N. uhradil poslednú splátku v súvislosti so zmluvou, ktorú uzavrel s firmou Consumer Finance Holding, a.s., bolo to v r. 2012, presne neviem uviesť, bolo to XX.XX.XXXX, išlo o sumu 200,- eur. V rámci záverečného návrhu uviedol, že žalovaný sa vyjadril, aj na dnešnom pojednávaní a zaujal stanovisko ku celej veci, na týchto vyjadreniach nechce nič meniť, trvá na nich a jednoznačne naše stanovisko spočíva na tom, že namietame premlčanie nároku žalobcu. Okrem tejto skutočnosti poukázal aj na ďalšie veci s tým súvisiace, na základe ktorých žiadal žalobu zamietnuť. Žiadal priznať aj trovy konania. Poukazuje na tú skutočnosť, že porada s právny zástupcom ohľadom platnosti alebo neplatnosti zmluvy, ktorú uzavrel s firmou Consumer Finance Holding, a.s., právny predchodcom žalovaného, sa vykonala už v r. 2013. To, že právny zástupca, resp. predchádzajúci právny zástupcovia mu neanalyzovali neplatnosť tejto zmluvy, nemení na veci, že ide o nárok premlčaný.

15. Právny zástupca žalobcu, ako aj žalobca na pojednávaní uviedli, že trvajú na podanej žalobe pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania. Okrem skutočností, ktoré boli doteraz uvedené z ich strany v písomnej a ústnej forme, nepovažujú za potrebné viac vecí čo dodávať. Žiadajú žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania v plnej výške. Považuje zmluvu, ktorú uzavrel s firmou Consumer Holding, v rozpore so zákonom. Bolo to v máji 2016. Žalobca sa to dozvedel prostredníctvom zdruzenia Brániť sa oplatiť. Súdne konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 9C/69/2013 sa netýka tejto zmluvy. Pokiaľ si dobre žalobca pamätá, tak išlo o neplatnosť rozhodcovskej doložky. Myslí si, že uvedené konanie o neplatnosť rozhodcovskej doložky sa týkalo zmluvy, ktorú uzavrel s Consumer

Finance Holding, a.s. a o ktorú ide aj v tomto konaní. Menili sa jeho právni zástupcovia. O tom, že ide o bezdôvodné obohatenie sa dozvedel až od terajšieho právneho zástupcu v máji 2016.

16. V písomnom vyjadrení zo dňa 11.12.2020 právny zástupca žalovaného uviedol, že zotrváva na svojej doterajšej argumentácii. Žalovaný sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal predloženými dôkazmi a dospel k nesprávnym zisteniam. Žalovaný trvá na tom, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobcovi plynúť úhradou poslednej splátky úveru 05.10.2012. Nárok žalobcu na vydanie toho, čo zaplatil nad istinu úveru (ak skutočne existuje) sa premlčal najneskôr 5.10.2014, teda dva roky po tom, čo žalobca zaplatil poslednú splátku v sume 200,- €. (Žalovaný poukazuje na výpis splátok nachádzajúci sa v spise.) V skutočnosti sa tento nárok premlčal ešte skôr. Všetky platby nad istinu úveru sa od okamihu ich zaplataenia premlčujú samostatne v 2 ročnej lehote. Žalobca o tých platbách vedel v deň ich zaplataenia, neposielal ich omylom. V tejto súvislosti poukazujeme na Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. iCdo/67/2011, podľa ktorého: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Odvolací súd poznamená, že toto rozhodnutie citovala aj žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu, citovala však len úvodnú časť rozhodnutia, necitovala poslednú vetu, ktorá je pre posúdenie a vysvetlenie otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty významná. Súdny teda neposudzujú začiatok subjektívneho premlčania od okamihu, kedy sa poškodený, resp. oprávnený dozvedel o škode, resp. bezdôvodnom obohatení, ale od kedy sa dozvedieť mohol. Navyše ako uvádza aj odvolací súd, v roku 2013 podal žalobca na tunajší súd žalobu o neplatnosť rozhodcovskej doložky. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 9C/69/2013. Žalobca bol právne zastúpený a bol v konaní úspešný. V roku 2014 podal žalobca na tunajší súd žalobu o zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia pre porušenie práv spotrebiteľa, ktoré bolo predmetom predchádzajúceho konania. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 4C/174/2014. Žalobca bol právne zastúpený a bol v konaní úspešný. V roku 2017 podal žalobca na tunajší súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zo sumy zaplataenej na istinu úveru. Konanie sa vedie pod sp. zn. 3CSP/344/2017. Žalobca je právne zastúpený. Žalovaný zdôrazňuje, že obe predchádzajúce konania sa týkali tej istej zmluvy, ktorej sa týka aj prebiehajúce súdne konanie a žalobca bol po celý čas zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Prvá odborná právna analýza konkrétnej zmluvy bola teda vykonaná najneskôr v roku 2013. Druhá právna analýza najneskôr v roku 2014. Od roku 2013 teda žalobca vedie so žalovaným nepretržite súdne spory ohľadom jednej a tej istej zmluvy. Napriek tomu, žalobca v tomto konaní tvrdí, že o bezúročnosti zmluvy sa dozvedel až po porade so združením na ochranu spotrebiteľov „v máji 2016“, a preto jeho nárok nie je subjektívne premlčaný. Je neudržateľné tvrdenie žalobcu, že napriek týmto dvom predchádzajúcim právnym analýzám vykonávaným kvalifikovaným právnym zástupcom sa nedozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení, ktoré mu malo vzniknúť, ale dozvedel sa o ňom až v roku 2016 od občianskeho združenia. Žalobca tvrdí, že sa najprv „poradil“ len o neplatnosti rozhodcovskej doložky, po úspešnom súdnom spore sa „poradil“ o primeranom finančnom zadosťučinení a po skončení tohto sporu sa rozhodol „poradiť“ aj o zvyšku svojho nároku a podal tretiu žalobu. Môže tu spotrebiteľ skutočne poctivo tvrdiť, že sa o svojom nároku nemohol dozvedieť skôr? Od roku 2013 je kontinuálne zastúpený právnym zástupcom a spotrebiteľským združením, má relevanciu jeho obrana, že „o tomto konkrétnom práve sa predtým s nikým neradil“? Pokiaľ by to tak bolo, bolo by to iba na ťarchu kvality právneho poradenstva a zakladalo by to prípadný vzťah zodpovednosti právneho zástupcu k žalobcovi, ale určite táto skutočnosť nemôže konvalidovať uplynutie premlčacej doby. Žalovaný teda trvá na tom, že aj v prípade ak by súd posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby od prvej porady s právnym zástupcom, táto uplynula najneskôr v roku 2015, a preto je prípadný nárok žalobcu premlčaný. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne skutočnosti má žalovaný za to, že žalobný návrh je v celom rozsahu nedôvodný, preto žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

17. Na pojednávaní dňa 14.12.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že napriek ostatnému vyjadreniu žalovaného doručeného im na tomto pojednávaní zotrvávajú na podanej žalobe v celom rozsahu. Pokiaľ ide o toto vyjadrenie žalovaného, v podstate žalovaný tu rozvádza úvahy, ktoré už skôr prezentoval aj na skorších pojednávaniach, pričom k týmto poviem len toľko, že pokiaľ žalovaný zdôrazňuje námietku

premlčania z dôvodu, že nie je zrejmé, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že sa na jeho úkor niekto obohatil a má sa vychádzať od premisy, od kedy sa dozvedieť mohol, tak s týmto nesúhlasí ani najnovšia prax Ústavného súdu, ktorý už minimálne v dvoch svojich rozhodnutiach ustáleno povedal, že sa má v týchto veciach vychádzať jednoznačne od okamihu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel, či už je to od subjektu, ktorý je znalý práva, alebo od subjektu, ktorý poskytuje spotrebiteľské poradenstvo v podobe nejakých neziskoviek alebo občianskych združení na ochranu spotrebiteľa, že je možné, že sa na jeho úkor niekto obohatil, tak z tohto okamihu sa má vychádzať ako zo znalosti o tom, že môže podať žalobu tento spotrebiteľ, preto som toho názoru, že je potrebné vychádzať z toho, čo sme už skôr prezentovali a pokiaľ ide o argumenty, že by mal, nejaká odborná právna analýza mala byť vykonaná najneskôr v r. 2013, tak síce toto pravda byť môže, ale tá analýza sa týka posúdenia možnosti podania žaloby o neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky a druhá právna analýza sa môže týkať možnosti v prípade úspechu podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, čo aj v tomto prípade je preukázané konaniami na tunajšom súde. Čiže je zrejmé, že v tom čase žalobca vôbec nežiadal a ani nechcel a ani nijakým spôsobom preňho to nebolo nutné, aby skúmal jeho advokát, ktorému pokyn dal na to, aby ho zbavil ako keby, alebo aby riešil neprijateľnosť zmluvnej podmienky rozhodcovskej zmluvy, čiže nedal mu pokyn, aby riešil zmluvu ako takú, resp. aby riešil prípadné nároky z tejto zmluvy, ale dal mu pokyn riešiť rozhodcovskú zmluvu. Čiže v tejto veci aj len toto urobené bolo, čiže podľa môjho názoru neobstojí tento argument žalovaného a predpokladá, že ani iný argument, ktorý by ešte nejakým spôsobom mal okomentovať tu nevidí. Čiže nepovažuje v tomto smere vyjadrenie za smerodajné v tom zmysle, že by malo nejakým spôsobom meniť ich právne postavenie, ale poukazuje na to, že nie je táto pohľadávka premlčaná a navrhuje žalobe vyhovieť.

18. Na otázku zástupcu žalovaného žalobcovi L. N., aby sa vyjadril, či má vedomosť o tom, že táto žaloba, ktorá sa prejednáva v tomto súdnom konaní je v poradí už tretia, ktorá sa prejednávala na tunajšom súde, na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou z tej istej zmluvy, žalobca uviedol, že má vedomosť o tejto skutočnosti, že na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou sa prejednávali už ďalšie spory ohľadom tej istej zmluvy. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovaného, aby sa žalobca vyjadril, z akého dôvodu vyhľadal právneho zástupcu v r. 2013, aby sa poradil o podaní prvej žaloby, čo ho k tomu viedlo, žalovaný uviedol, že bolo to ohľadom rozhodcovskej zmluvy - doložky. To, čo predchádzalo, myslí tým to čo predchádzalo predtým, než to začal riešiť súdnou cestou, tie psychické nátlaky zo spoločnosti, ktorá bola predtým účastníkom konania. Tieto nátlaky boli neúnosné, preto to začal riešiť súdnou cestou. Bolo to pre neho hlavné, aby sa to vyriešilo. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovaného, aby sa žalobca vyjadril, či sa pamätá na obsah porady so svojím právnym zástupcom v r. 2014 pred podaním druhej žaloby na Okresný súd vo Vranove nad Topľou, žalobca uviedol, že si na to už nespomína, resp. sa nepamätá. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovaného, aby sa žalobca vyjadril, či sa pamätá na obsah porady so svojím právnym zástupcom v r. 2017 pred podaním žaloby, ktorá sa prejednáva v tomto súdnom konaní, žalobca uviedol, že si pamätá. Na ďalšiu otázku, čo bolo obsahom tejto porady, žalobca uviedol, že po úspešných predchádzajúcich súdnych konaniach som dal pokyn svojmu právnemu zástupcovi, aby mi dôkladne prezrel zmluvu, či je táto zmluva v poriadku, aby zase neprišlo k nejakým ďalším problémom. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovaného, aby sa žalobca vyjadril, či tento pokyn, aby jeho právny zástupca preskúmal zmluvu, nedal aj v predchádzajúcich poradách, žalovaný uviedol, že takýto pokyn nedal, lebo som nevedel, resp. stále bol v rozpore z predošlých konaní, vôbec neriešil ešte nejaké ďalšie konanie. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovaného, aby sa vyjadril žalobca, či jeho právny zástupca bol aj v predchádzajúcich dvoch poradách ten istý ako je v tomto konaní, žalobca uviedol, že nie bol to od Y. Š. jeho koncipient. Po tomto na otázku predsedu senátu zástupca žalobcu udáva: V celom rozsahu trváme na podanej žalobe, ako aj na všetkých písomných a ústnych prednesoch. Žiadame, aby súd žalobe vyhovel a priznal nám trovy konania. Okrem toho, čo už bolo uvedené zo strany žaloby v písomnej a ústnej forme, nepovažujem v súčasnej dobe nič k tomu dodávať. Zástupca žalovaného uviedol, že takisto trvá na všetkých písomných a ústnych prednesoch, žiada žalobu zamietnuť a priznať trovy konania. Na to, na výzvu predsedu senátu zástupca žalobcu, aby predniesol záverečný návrh, uviedol, že ako už uviedol na dnešnom pojednávaní, trvá na všetkých našich argumentoch, je úplne bežné, že spotrebiteľ ako žalobca prichádza s problémom, ktorý je preňho najurgentnejší a taktiež je úplne bežné, že pokiaľ ide o listiny, ktoré sa týkajú jeho problému, postupne tieto prináša svojmu právnemu zástupcovi a vec ako je táto sa bežne kreje aj niekoľko mesiacov. Zástupca žalobcu ďalej uviedol a poukázal na to, že žalobca mal ako najurgentnejší problém obavu z možného rozhodcovského konania, a preto sa rozhodol tento problém riešiť. Následne svoj dlh riadne plnil, popritom sa vyriešila aj vec ohľadom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Následne z toho aj primerané finančné zadosťučinenie. A až v tomto období v podstate v záujme svojej finančnej bezpečnosti žalobca žiadal preskúmať aj zmluvu

o úvere tak, že z toho vyplynuli závery, ktoré sú obsahom tejto žaloby, ktorá sa prejednáva v tomto súdnom konaní. Z týchto dôvodov navrhol žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Zástupca žalovaného v rámci záverečného návrhu uviedol a poukázal na ich posledné odvolanie, ktoré v tejto veci podali proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou. V predmetnej veci ide o ukážkový príklad zneužitia spotrebiteľských práv, špecificky zneužívania výkladov začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Neexistovala žiadna skutková ani právna prekážka, pre ktorú by žalobca nemohol uplatniť svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia už v čase podania žaloby o neplatnosť rozhodcovskej doložky. Preto má za to, že dnešný výsluch žalobcu je príkladom toho, ako možno účelovo zneužívať inštitút tzv. prvej právnej porady s právnym zástupcom. Poukazuje na to tiež, že konkrétne kancelária Y. Š. posledných 10 rokov prejednávala najmenej 1000 spotrebiteľských sporov a venuje sa takmer výhradne tejto agende, nebol preto žiadny dôvod, aby pôvodný právny zástupca podávajúc prvú žalobu v r. 2013 neurobil komplexnú analýzu rozhodcovskej zmluvy. Z toho dôvodu, namieta premlčanie nároku žalobcu, takisto poukazuje na to, že žaloba žalobcu je nedôvodná pokiaľ sa týka meritu veci, nakoľko tzv. rozpis splátky bol prekonaný výkladom Najvyššieho súdu SR, a to aj pre spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred novelou príslušného zákona. Preto nie je dôvod vyhovieť žalobe ako z dôvodu premlčania, tak aj z dôvodu zjavnej nedôvodnosti žaloby. Preto žiada žalobu zamietnuť a žiadame priznať náhradu trov konania.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods.1, 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1 OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 3 ods. 1,2 ZoSÚ, Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúc. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere..

26. Podľa § 4 ods. 2 vyššie citovaného zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnotaročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1

27. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa § 451 ods.1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 22.11.2017 voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.740,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 3.740,35 eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania.

32. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

33. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Medzi stranami sporu nebolo sporné a vyplynulo to aj z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi spotrebiteľský úver. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť spolu s dojednaným úrokom, v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalovaný ako veriteľ konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca naopak pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu.

34. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu, právne argumenty strán sporu a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: medzi žalovaným a žalobcom bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Ide o zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Predmetom zmluvy bolo financovanie kúpy motorového vozidla v hodnote 279.000,- Sk (9.261,10 eur). Pri kúpe tovaru zaplatil akontáciu 100.440,- Sk (3.334 eur). Žalovaný mu teda poskytol úver vo výške 178.560,- Sk (5.927,11 eur), s mesačnou splátkou 5.909,- Sk (196,14 eur), ročnou úrokovou sadzbou 23,36% a počtom splátok 72.

35. Vzhľadom na vnesenú námietku premlčania žalovaným, súd musel skúmať, či žalobca uplatnil svoj žalobný nárok v premlčacej dobe. Súd, poukazujúc na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský vzťah v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dĺžka premlčacej doby sa spravuje občianskoprávnymi predpismi. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna premlčacia doba). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (objektívna premlčacia doba). Začiatok plynutia premlčacej doby je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. To znamená, že v tomto prípade splatením poslednej splátky žalobcom, ktorou vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Ako potvrdili obe strany sporu žalobca aj žalovaný a vyplýva to aj z prehľadu splácania, žalobca poslednú splátku uhradil dňa XX.XX.XXXX vo výške 200,- eur. Objektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka teda začne plynúť nasledujúci deň po splatení poslednej splátky úveru, kedy došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Žalobca podal žalobu osobne na tunajšom súde dňa 22.11.2017. Objektívna trojročná doba začala plynúť dňa 06.10.2012 a uplynula dňa 06.10.2015.

36. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. iCdo/67/2011, vyplýva: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.

37. Súd uvádza, že žalobca už v roku 2013 podal žalobu na tunajší súd o neplatnosť rozhodcovskej doložky. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 9C/69/2013, pričom v tomto konaní už bol právne zastúpený a tiež v konaní úspešný. V nasledujúcom roku, rok 2014, podal žalobca na tunajší súd žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia pre porušenie práv spotrebiteľa, ktoré bolo predmetom predchádzajúceho konania. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 4C/174/2014. Žalobca bol opäť právne zastúpený a opäť bol v konaní úspešný. Obe tieto konania sa týkali zmluvy, ktorá je predmetom aj tohto konania, pričom žalobca je po celý čas zastúpený právne kvalifikovaným zástupcom. Žalobca je zastúpený tým istým právnym zástupcom minimálne od roku 2013. Podľa názoru súdu ide o účelové tvrdenie žalobcu, že sa o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel až od Združenia Brániť sa oplatí - BSO v máji 2016, a to aj napriek tomu, že už dňa 13.02.2013 podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že rozhodcovská doložka v Zmluve č. XXXXXXXXXX (tá istá zmluva, ktorá je predmetom aj tohto konania), je neplatná.

38. Najvyšší súd niekoľkokrát judikoval, že nie je vecou žalobcu, aby si zvolil ľubovoľný deň porady s právnym zástupcom, od ktorého potom odvíja začiatok premlčacej lehoty a naopak, že žalobca má vynaložiť všetko úsilie na to, aby mohol svoju zmluvu analyzovať a aby sa mohol o prípadnom bezdôvodnom obohatení dozvedieť čo najskôr. Najvyšší súd navyše odsúdil prax spotrebiteľských združení, ktoré zachraňujú uplynutie premlčacej lehoty tým, že vystavia klientovi potvrdenie o tom, kedy sa dozvedel, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie.

39. Súd sa stotožňuje s názor právneho zástupcu žalovaného, že žalobca mal pred týmto konaním preukázateľne dve súdne konania ohľadom tej istej zmluvy a je až nemožné, aby sa ani v prípade prvého konania, ani v prípade druhého konania o prípadnom bezdôvodnom obohatení nedozvedel a dozvedel sa o ňom až pri začatí tretieho konania v r. 2016. Žalobca bol po celý čas zastúpený kvalifikovanými právnymi zástupcami, ktorí zmluvu videli, urobili mu z nej právnu analýzu a vyvodili z nej dve žaloby, v ktorých bol žalobca v oboch prípadoch v plnom rozsahu úspešný. Prvá právna analýza bola vykonaná v r. 2013. Nie je možné, aby po uplynutí tak dlhého času poskytol súd žalobcovi už po tretíkrát právnu ochranu a opäť mu priznal nárok, ktorý je už dávno premlčaný.

40. Súd má za to, že subjektívna doba dvoch rokov je dostatočná na to, aby žalobca v pozícii spotrebiteľa získal právnu pomoc, ktorá mu umožní zmluvu analyzovať a prípadne z nej vyvodiť a zažalovať oprávnené nároky. Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

41. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.